

Fara, posvečena sv. Magdaleni.

Pravilno orientirana cerkev stoji km v sredi precej raztresene vasi na Holmu v n. v. 327 m.

Viri in literatura:

Cerkev sestavlja: prizmatičen zvonik, tlorisno razgibana ladja, kateri sta na vzhodnem koncu prišidani pravokotni, z zaobljenimi ogli ter enako visoki kapela in nadstropna zakristija ter presbiterij v obliki tlorisa. Tlorisni koncept cerkve je tipičen pozobaročni ter kaže na čas nastanka ca 1750. Gradnja je kamenita, prišidkov opečna, ometana. Strehe: sedalsta, strešaste, škriljeve; zvonikova 8-strana, piramidasta, sternitna.

Zunanjščina: Zvonik opasuje pristrešen talni zidec, nato maltasti pasovi do višine laje, višje je nerazčlenjen, poživljen le z lizenami ob robovih, zaključuje pa ga bogato profilirani fabion, ki se nad urnimi kazališči trikotno loči. Kapasto obokana zvonica se odpira s 3 loki. Na fasadni steni zvonika sta 2 pp lini, vse 4 zvonove line pa so enojne, velike in ppk. Cerkev je brez pravega talnega zidca, fabion pa je enoten, paličasto-konkaven ter enakih členov v Dobju. Zunanjščino poživljajo na oglih in konkavenih oblinah lizene. Ladjini podolžnici imata 2 pps okni, južna tudi preprost pp portal. Kapela ima v vsaki podolžnici po 1 pps okno, zakristija v zapadni steni preprost pp portal in manjše pps okno, v južni in vzhodni steni pa po 2 enaki okni. Presbiterij ima v stranskih listih po 1 pps okno, v srednjem pa zvonasto lino. Zunanjščino cerkve poživlja več pps polj s freskami raznih svetnikov iz konca 19. stol., ki so večinoma uničene. Pod eno izmed njih je napis: CESAR/ FRANC JOZEF I/ J. BIL TUKAJ/ PRI MANEVRIH/ 1. 9. 1891. V zunajščino je uvidanih tudi več nagrobnikov iz prejšnjega stoletja.

iz prejšnjega stoletja, med njimi je latinski prvega dramejskega župnika Fr. Ks. Hasija (+1761). Glavni portal s potlačenim lokom ima v temenu letnico 1811.

Notranjščina: Tlak je šamoten. Zidana pevska empora počiva na 2 slopih ter 1 kvadratnem in 2 trikotnih kapastih obokih. Desno vodijo ozke stopnice na emporo.

Ladja je centralno komponirana. Na 4 mogočih kombiniranih slopih počiva osrednja kupola, na katero se opirata 2 plitvajša stranska prostora, prostor nad emporo in ovalen prostor pred slavolokom. Pilastre krasijo cofasti motivi kot v Doboju. Presbiterij je podobno komponiran. Osrednji kupoli se na stranskih in spredaj pridružujejo plitvi prostori pokriti z deli kupol. Tudi v presbiterni krasijo pilastre cofasti motivi. Vso notranjščino krasijo figuralno-dekorativno slikarija iz leta 1900. Kapela na levo se odpira z ozkim slavolokom, členijo jo 4 pilastri, pokriva pa kapasta kupola. Na desno je nekdanji enoten kapelin slavolok razdeljen z traverznim stropom v 2 loke, katerih prvi vodi v nakako zakristijsko vežo, drugi pa se odpira na oratorij. V zakristiji je tlak šamoten, strop traverzen; v oratoriju pod lesen, strop traverzen. Portal v zakristijo je preprost pp, v oratorij pa vodijo okragle stonice v slavolokovem slopu. Zakristija in oratorij sta dekorativno poslikana od l. 1904.

Oprava: Glavni oltar je kvalitetno baročno delo iz časa nastanka cerkve. Ima prižmatično menzo, v prostor razviti podstavek, ki tvori obhodna loka, nastavek katerega tvorita 2 kanelirana stebra z golčastim ogredjem, ki so v sredini in ob strani usloši, ter atiko, katero nosita slopa z golčastim ogredjem, zaključenim z rok lambrekinastim baldahinom. Tabernakelj je lepo, istočasno delo. V glavni niši stoji v oblakih Marija Magdalena, katero

angeli nosijo v nebo, ob strani sta Marija Jakobova in Saloma, nad obhodnima lokoma pa Terezija in Jedert. V atiki je blagoslavljajoči BO, pod balda-hinom plava sv. Duh, na ogredju sta 2 angela in 2 efeba, na njegovih zunanjih lokih nad obema svetnicama 2 vazi s cvetjem. Svečniki so novejši. Oltar je iz sredine 18. stol.

Ostali 3 oltarji so neoromanski, odnosno neorenesančni in bp.

Orglje, krstilnik, križev pot po Führichu in v batčnitradiciji delana prižnica so bp.

Oprema: V zakristijski veži visi o. pl. slika, zgoraj konkavno-konveksnega formata, ki predstavlja Immaculata, obdano od angleških glavic. Je delo slabše vrste iz 18. stol.

V zakristiji je lepo rokokojski ciborij, vse ostalo je bp.

Zvonik: V njemu visita železna KID-ova zvonova iz l. 1924.

Podstrešje: Oboki ladje in presbiterija so kameniti. Kapela ⁱⁿ zakristija sta opečna prizidka z opečnim odnosno traverznim obokom odnosno stropom.

Resume: Dramlje ali Durreberg se omenjajo v ponkovski prafari že leta 1451, vendar ne cerkve. Kljub temu je z ozirom na patronicij treba predvidevati drameljsko cerkev še v srednjem veku. Sedanja stavba je nastala nekoliko pred sredino 18. stol. Při njej je bila ustanovljena pred l. 1761. župnija. Obsegala je ladjo, prestiterij in zvonik, ki pa se je l. 1809. porušil, nakar so l. 1811. postavili sedanjega ter ga l. 1878. predelali. Do takrat je imel dvojne čebulasto streho, sedaj ima piramidasto. Prvotna zakristija je obsegala sedanjo zakristijsko vežo. Kapela in sedanja zakristija z orato-

DRAMLJE -ž.c.sv.Magdalene.

4

jem sta prizidka iz časa župnika Ogrizka.(1907 -21).

Okolica: Okoli cerkve je bilo pokopalošče do 1. 1842, obzidje pa do leta 1878.

Prvotno drameljsko župnišče je propadlo 1. 1892., nakar so nekoliko severneje, to je bliže cerkvi, postavili sedanjega.

Prvotna kaplanija se je nahajala blizu cerkve, a ^{jo} ~~mo~~ je porušil zvonik l. 1809. Poxx tej nesreči so postavili sedanje kaplanijo zapadne cerkve.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Ostalo: Po farni kroniki in tradiciji je bil prvotno sedež vikariata pri cerkvi sv. Ilike, kjer je stala lesena cerkvena hiša, pogorela l. 1831, in pokopališče z mrtvašnico, podrto l. 1885., pri čemer je bilo najdenih mnogo kosti. Tu so prenočevali ponikvanski vikarji, kadar so de mudili v Dramljah.

Opombe:

J. Čerk : Celjska topografija (Šentjur), rkp. str. 14, 14' (zapiski 1960)